XV

Missa de sancto Sudario.

Introitus misse sancti sudarii.

Dominus regnavit, decorem indutus est. Indutus est Dominus fortitudinem et precinxit se. *Versus.* Salvavit sibi dextera ejus. ℟. Et brachium sanctum ejus. Gloria Patri. Sicut erat.

Oratio. Domine, Jesu Christe, qui presentia tui sancti Sudarii ecclesiam tuam mirabiliter decorasti, concede propitius, ut qui illud temporali veneramur officio, etiam tibi dignis conversationibus jugiter serviamus, qui cum Deo Patre et Spiritu.

Lectio Actuum Apostolorum (II, 22-37). In diebus illis, aperiens Petrus os suum dixit : Viri Israelite, audite verba hec : Ihesum Nazarenum virum approbatum a Deo in vobis virtutibus et prodigiis ac signis que fecit per illum Deus in medio vestri, sicut vos scitis, hunc difinito consilio et prescientia Dei traditum per manus iniquorum affigentes interemistis : quem Deus suscitavit, solutis doloribus inferni, juxta quod impossibile erat teneri illum ab eo. David enim dicit in eum : Providebam Dominum in conspectu meo semper : quoniam a dextris est mihi ne commovear : propter hoc letatum est cor meum et exultavit lingua mea, insuper et caro mea requiescet in spe : quoniam non derelinques animam mea in inferno, nec dabis sanctum tuum videre corruptionem. Notas mihi fecisti vias vite et replebis me jocunditate cum facie tua. Viri fratres, liceat audenter dicere ad vos de patriarcha David, quoniam defunctus est et sepultus : et sepulchrum ejus est apud nos usque in hodiernum diem. Propheta igitur cum esset, et sciret quia jurejurando jurasset illi Deus de fructu lumbi ejus sedere super sedem ejus : providens locutus est de resurrectione Christi, quia non derelictus est in inferno neque caro ejus vidit corruptionem. Hunc Ihesum resuscitavit Deus, cujus omnes nos testes sumus. Dextera igitur Dei exaltatus, et promissione Spiritus Sancti accepta a Patre, effudit hunc, quem vos videtis et auditis. Non enim David ascendit in celum : dixit autem ipse : Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. Certissime sciat ergo omnis domus Israel, quia et Dominum eum et Christum Deus fecit,

hunc Jhesum, quem vos crucifixistis. His auditis compuncti sunt corde.

℟. Quis est iste qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra ?

℣. Iste formosus in stola sua, gradiens in multutidine virtutis sue.

Alleluia. Te sindonem veneramur,
Qua quievit corpus Christi,
Quo resurgente liberemur
Ab inferni morte tristi.

Prosa. Christe, per tue sindonis
Veneranda solemnia,
Fraudes repelle demonis
Ab hac tua familia.
In tua tecum gloria
Nos satians vite bona. Amen.

Secundum Matheum (XXVII, 57-61). In illo tempore, cum autem sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathia, nomine Joseph, qui et ipse erat discipulus Ihesu. Hic accessit ad Pilatum et petivit corpus Jhesu. Tunc Pilatus jussit reddi corpus. Et accepto corpore, Joseph involvit illud in Sindone munda. Et posuit illud in monumento suo novo, quod exciderat in petra. Et advolvit saxum magnum ad ostium monumenti, et abiit. Erant [autem] ibi Maria Magdalene, et altera Maria sedentes contra sepulcrum.

Offertorium. Accepto Joseph corpore Ihesu, involvit illud in Sindone munda et posuit illud in monumento suo novo quod exciderat in petra.

Secreta. Suscipe munera, quesumus Domine, exultantis ecclesie tue, et cui causam tanti presidii prestitisti, perpetuum fructum concede letitie, Per.

Prefatio. Te quidem.

Postcommunio. Propter nos es minoratus, Domine, qui semper es in tue carnis pressura, sancta perunctus mixtura cum myrra et aloe.

Oratio. Sacramenta que sumpsimus, quesumus Domine, et spiritualibus nos instruant alimentis, et corporalibus tueantur auxiliis. Per.

Laus Deo Patri et Filio et Spiritui Sancto.

Missale sancti Cornelii. Biblioth. Nation., ms. lat. 17321, f[os] 1, 2.